

nr. 71 / 22 martie - 04 aprilie 2015 – apariție bilunară

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

Cum ne verificăm credința

pr. paroh Mihai Gojgar

O femeie vine cu băiatul ei de 10 ani în fața mea și îmi solicită să îi fac o rugăciune, să îi zic ceva să fie mai bine. A fost și la doctor, desigur, însă chiar și medicii i-au spus că depinde de „Cel de Sus. Rugați-vă și dumneavoastră...”. Copilul suferă încă de la doi ani, a mai fost pe la biserici, l-a spovedit, l-a împărtășit, dar nu s-a făcut bine.

Cam așa s-a întâmplat în pericopa de la Marcu, citită în Duminica a IV-a din Post, *Vindecarea fiului lunatic* (Marcu IX, 17-32). Un om vine cu fiul său demonizat, cu o boală care arată demonizarea lui. Duhul mut îl arunca la pământ, îi provoca spume la gură, scrâșnire de dinți și înțepenirea trupului (v. 18). Hristos îi spune bărbatului că vindecarea depinde de credință. „De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede” (v. 23). Răspunsul părintelui întristat a rămas celebru: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele” (v. 24).

Tăria credinței, onestitatea ei, intensitatea fidelității față de Dumnezeu reprezintă o problemă mereu actuală omului religios. În forul său interior, omul își poate recenza cu adevărat, cu realism atașamentul său de Părintele ceresc. Nu trebuie să se ascundă, să își afișeze o mască ori să pară ceva ce nu este. Se poate vedea pe el însuși. Dar...se poate?

Vă invit să slalomăm astăzi printre cuvintele de înțelepciune ale Sf. Vasile cel mare, *Omilia despre credință*.

„Mintea care a reușit să se curățească de patimile cele materiale, care a putut să părăsească toată zidirea înțelegătoare și, ca un pește, să iasă din adânc și să înoate la suprafața apei, ajunge în regiunea curată a creației și vede pe Duhul cel Sfânt acolo unde este Fiul și unde este Tatăl, în unire cu Ei, într-o singură ființă și într-o singură fire, avându-le pe toate: bunătatea, dreptatea, sfințenia, viața”. Așadar, credința urmează unui efort de despătimire, de renunțare la căderile ființei noastre, în special la cele materiale. Această luptă este asemănată cu ascensiunea unui pește din adâncurile mării până la luciul apei, ori cât mai aproape de granița apei cu

aerul. Nu doar de patimi trebuie să se dezbrace persoana umană; ci și de o privire cantitativă, de o perspectivă exclusiv telurică, una care desconsideră capacitățile nescalare, duhovnicești, spirituale ale omului. Suntem chemați să admirăm lumea și cu ochi înlăcrimați de bucuria vederii unui răsărit, de emoția apariției unui ghiocel sau de fericirea de a te odihni pe o pajiște la ceasul de seară al unei veri de iulie. Suntem invitați să nu mai calculăm, ci să contemplăm. Acesta este un prim pas. Unul mare, care te duce aproape de simțirea Sfintei Treimi în tot ceea ce te înconjoară, adică să fii ca peștele aproape de aer.

Care este urmarea, ori cum te poți verifica? Simplu, ne spune tot Sf. Vasile: *bunătatea, dreptatea, sfințenia, viața*, simțite și împărtășite celorlalți. Deci, un om credincios e un om bun, milostiv, darnic, generos. Un om credincios nu poate fi nedrept cu cei din jur, nu poate șmecheri pe ceilalți, nu are voie să își păcălească semenii. Credința crește și se verifică în împărtășirea și primirea Sfințelilor Taine; un om credincios este un om care prețuiește și caută timpul sfânt al sfințelor slujbe, al rugăciunii, al cultului. Un om credincios oferă viață și o ocrotește, surâde și dăruiește lumină.

La a patra treaptă, din cele șase ale Postului Mare, vindecarea lunaticului e o șansă de a ne întreba cât credem. Criteriile le avem. Să nu ne temem să fim buni, miloși, cumiți. Nu vom pica de fraieri, cum zic unii, nu vom fi ultimii; Dumnezeu are grijă, pentru că „prin Duhul Sfânt cei slabi ajung puternici, cei săraci se îmbogățesc, oamenii simpli la cuvânt sunt mai înțelepți decât înțelepții” (Sf. Vasile).

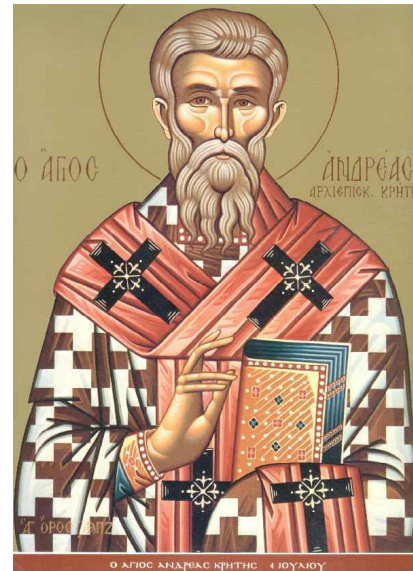
De aceea, Biserica Sf. Dumitru, odihnă pentru sufletele și trupurile noastre, e casa unde putem face binele (ajutorarea comunităților sărace – ex. Schitul Bradu; sprijinirea persoanelor nevoiașе – a se vedea masa de sâmbătă, detalii în ziarul parohial, pe Facebook ori la avizier), unde învățăm și suntem învățați să fim corecți, unde suntem sfințiți prin Tainele Bisericii și unde trăim în comuniunea iubirii Sfintei Treimi, alături de semenii noștri.

DENIA CANONULUI SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL

pr. Marius Curelea

În a cincea săptămână a Postului Mare, s-a rânduit să se săvârșească în toate bisericile Canonul de Pocăință al Sfântului Andrei Criteanul. Spre deosebire de prima săptămână când această slujbă a fost împărțită în patru părți și citită timp de patru zile, în această zi canonul se citește în întregime.

Acest canon, cel mai mare într-adevăr dintre toate canoanele, l-a compus și l-a scris cu mult meșteșug, sfânt părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, numit și Ierusalimiteanul. El era de loc din Damasc. La vârsta de patrusprezece ani, după ce a fost dat la școală și a învățat toate științele care-i dădeau o educație desăvârșită, a mers la Ierusalim și a îmbrățișat viața monahală. Trăind cu cuvioșie și bine plăcut lui Dumnezeu, într-o viață liniștită și netulburată, a lăsat Bisericii lui Dumnezeu și alte multe scrieri folositoare vieții, cuvântări și canoane, dar a fost mai cu deosebire iscusit în cuvântări de laudă în cinstea sfinților, a Maicii Domnului și a Domnului nostru Iisus Hristos. Împreună cu alte multe canoane, a alcătuit și acest Mare Canon plin de foarte multă umilință.

Prin canon, Sfântul Andrei îndeamnă tot sufletul să râvnească și să urmeze, după putere, toate faptele bune ale istoriei Vechiului și Noului Testament, să fugă de faptele rele și să alerge totdeauna la Dumnezeu, prin pocăință, prin lacrimi și mărturisire și prin alte fapte bine plăcute lui Dumnezeu. Atât este de lin și de armonios acest Mare Canon, încât poate să înmoaie și cea mai învârtosată inimă și să o deștepte spre săvârșirea binelui. Andrei Criteanul a alcătuit canonul pe timpul când și marele Sofronie, patriarhul Ierusalimului, a scris viața Mariei Egipteanca. Și viața acestei sfinte ne pune înaintea o mare pildă de umilință și dă multă mângâiere celor ce greșesc și păcătuiesc.

S-a rânduit să se cânte și să se citească Marele Canon și viața Cuvioasei Maria Egipteanca în săptămâna aceasta, pentru că Sfântul Post de patruzeci de zile se apropie de sfârșit și pentru ca nu cumva oamenii, lenevind-se, să se îngrijească mai puțin de nevoințele duhovnicești și să se depărteze cu totul de a trăi în cumpătare. Marele Andrei, ca un adevărat învățător, prin cântările acestui canon, în care istorisește virtuțile marilor bărbați, precum și întoarcerea la credință a celor răi, pregătește pe cei care se nevoiesc cu postul să se poarte cu mai mult curaj și să se îndrepte cu bărbăție spre nevoințele postului ce-l mai au în față. Iar Sfântul Sofronie, prin minunata povestire despre viața Mariei Egipteanca, înduplecă pe oameni să ajungă din nou cumpătați, îi ridică spre Dumnezeu, îi sfătuiește să nu mai cadă și să nu deznădăjduiască, chiar dacă au căzut înaintea în unele păcate. Și într-adevăr, povestirea vieții Mariei Egipteanca înfățișează cât este de mare iubirea de oameni și dragostea lui Dumnezeu față de cei care doresc din tot sufletul să se întoarcă de la păcatele lor de mai înainte.

Vino, ticăloase suflete, împreună cu trupul tău, /de te mărturisește Ziditorului a toate / și te depărtează acum de nebunia dinainte, /și adu lui Dumnezeu lacrimi de pocăință.

Pentru rugăciunile Sfântului Andrei, Dumnezeuule, miluiește-ne și ne mântuiește. Amin.

DENIA ACATISTULUI BUNEIVESTIRI

Silviu- Constantin Nedelcu

Înainte de a vorbi despre *Imnul Acatistului Bunevestiri* trebuie să ne întoarcem în istoria Imperiului Bizantin, la contextul în care a apărut.

Astfel, în anul 626, Constantinopolul a fost înconjurat de persani și de avari, în timp ce Împăratul Heraclius se afla cu armata în Orient. Capitala Bizanțului a rămas fără apărare militară și, la inițiativa Patriarhului Serghie, s-au făcut procesiuni pe zidurile cetății cu relicvele Sfintei Cruci, cu icoana „nefăcută de mână” a Domnului Iisus Hristos și cu veșmântul Maicii Domnului. Întregul popor al capitalei a petrecut noaptea zilei de 6 august cântând în picioare Imnul Acatist în cinstea Maicii Domnului. O furtună a distrus flota inamică iar dușmanul persano-avar a fost respins de către locuitorii bizantini, care au consemnat ziua de 7 august a anului 626 ca una victorioasă cu ajutorul Maicii Domnului. Împăratul Heraclius a reușit să recucerească teritoriile stăpânite acum de perși, mergând din victorie în victorie. În sinaxarele Triodului a fost consemnată și memoria altor asedii ale Constantinopolului din anii 677, 717-718 și 860, făcând din Acatist, imnul prin excelență al încrederii poporului bizantin în ocrotirea Maicii Domnului.

Părintele Profesor Petre Vintilescu afirmă că „din această împrejurare s-a dedus că ar fi luat naștere *Imnul Acatist*, numit astfel, pentru că în timpul citirii lui nu se stă jos (α + καθίζω)”. Deși Imnul a fost atribuit mai multor melozi, se pare că autorul adevărat este Sfântul Roman Melodul deoarece se aseamănă perfect cu limba și procedeele stilistice înrudite cu condacele sale.

Acest *Imn Acatist* este format din 13 condace și 12 icoase și se citește în rânduiala Utreniei din Sâmbăta a cincea a Postului Mare, adică la Denia de Vineri seara precum și în alte împrejurări, destinația inițială fiind sărbătoarea Bunevestiri.

Radu Georgian

Sâmbăta lui Lazăr nu este una din obișnuitele sâmbete din Postul Mare în care îi pomenim pe cei adormiți. Este cea în care auzim: *iar azi pe un oarecare Lazăr* (Ioan 11,1). Acest Lazăr (căci Noul Testament mai amintește de un Lazăr în pilda *cu săracul Lazăr și bogatul nemilostiv*, Luca 16, 19-31) era din Betania, după cum ne spune Sfânta Evanghelie. Și poate că el era un oarecare în satul lui, însă pentru Mântuitorul nu era un neînsemnat, după cum reiese și din cuvintele surorilor lui: *Doamne, iată, cel pe care îl iubești este bolnav* (Ioan 11,3). Sfântul Evanghelist Ioan mărturisește din nou, în numele lui, putem spune: *Și iubea Iisus pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr* (Ioan 11,5). Iar prețuirea lui Hristos se arată prin învierea celui mort de patru zile: *Lazăre, vino afară* (Ioan 11,43). Cu aceste cuvinte l-a înviat Hristos pe Lazăr.

Biserica, în *Sâmbăta lui Lazăr*, cântă lui Hristos, mărindu-L: *Făcându-ți-se milă de lacrimile Martei și ale Mariei, ai poruncit, Hristoase Dumnezeule, să răstoarne piatra de pe mormânt. Și, strigând, pe cel mort l-ai înviat, încredințând printr-însul învierea lumii, Dătătorule de viață* (*Sâmbăta lui Lazăr*, Utrenia, Sedealna, glasul 1). Ca și aceasta, aproape toate cântările din această zi, amintesc de învierea ce se va întâmpla tuturor; certificarea și încredințarea ei pentru noi. Iar iubirea pe care a arătat-o Hristos înviindu-l pe Lazăr este paradigma clară a scopului pentru care a rânduit Dumnezeu învierea pentru viața veșnică. Nu pedeapsa și osânda veșnică ci împreună viețuirea cu Cel ce este Viața.

Sâmbăta de azi nu mai este a morților, ci a lui Lazăr. A mortului înviat, chemat dintre morți. E sâmbăta învierii omului. A învierii ce va să vină!

INVITAȚIE LA SFÎNTA LITURGHIE A DARURILOR MAI-ÎNAINTE SFÎNȚITE

În fiecare vineri din perioada postului (în afară de Vinerea Mare), de la ora 18.00, la Biserica Sf. Dumitru Poștă se săvârșește Sfânta Liturghie a Darurilor mai - înainte Sfînțite.

Vă așteptăm în număr cât mai mare, să descoperiți trăirea unică pe care o prilejuiește această slujbă care ne ajută să ne apropiem și să ne bucurăm cât mai deplin de minunea Învierii Domnului

MAȘA DE SÂMBĂȚĂ

Te-ai întrebat vreodată ce se întâmplă cu mâncarea pe care o oferi de pomană?

Ai avut dubii în privința onestității celui care îți cere ajutorul?

Parastasul trebuie să fie ajutor pentru cei nevoiași!

Îmbină fapta bună și ajutorul real!

La Biserica Sf. Dumitru, în fiecare sâmbătă, de la ora 12, enoriașii cu posibilități materiale reduse primesc o masă caldă. Fii și tu cel care dăruiește!

Vă rugăm să cereți informații despre detalii organizatorice, la pangarul bisericii.

“Fericit cel care caută la sărac și la sărman: în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul”. (Psalmi 40.1)

Două producții ale Televiziunii TRINITAS, al căror realizator este pr. Mihai Gojgar.

Filmul documentar catehetic "Botezul" vă aduce răspunsuri practice la întrebările legate de rânduielile creștinești, începând cu prima zi după naștere și până la momentul primei îmbăieri de după botez, cu exemplificări video ușor de urmărit și de înțeles. Echilibru, bună-cuviință, frumusețe, dreaptă credință.

Ce este și de ce trebuie să ne spovedim? Când și cui ne spunem păcatele? Cât de important este să ne cunoaștem și să ne dezvăluim slujitorului lui Dumnezeu? La aceste întrebări, precum și la multe alte dileme își propune să răspundă filmul "Taina Spovedaniei".

Filmele în format DVD se găsesc la pangarul bisericii Sf. Dumitru- Poștă (preț 13 lei).

CONTRIBUIE LA CTITORIREA BISERICII SF. DUMITRU- POȘTĂ

Dacă dețineți sau dacă activați într-o firmă, puteți direcționa, prin intermediul unui contract de sponsorizare, 20% din impozitul pe profit pe anul 2014 către Biserica Sf. Dumitru Poștă. Nu este nici o cheltuială în plus pt dvs., nici un efort financiar, ci este un DREPT pe care îl aveți. Deductibilitatea cheltuielilor de sponsorizare și mecenat din impozitul pe profit.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat pot deduce sumele aferente din impozitul pe profit dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: se încadrează în limita de 3% din cifra de afaceri și nu depășesc 20% din impozitul pe profit datorat (pentru întreg anul fiscal 2014). Sponsorizarea trebuie să fie înregistrată în contabilitate în anul pentru care se face plata impozitului (cel puțin contractul de sponsorizare să fie datat în 2014 și plata în 2014).

Firma are dreptul să acorde sponsorizări și peste limitele menționate, dar pentru suma ce depășește limita specificată se plătește impozit pe profit.

- donații de bani se pot face în conturile din josul paginii

Formularul 2% este cea mai ușoară metodă de a ajuta la ctitorirea Bisericii Sf. Dumitru. Formularul, completat de mână și semnat personal, se depune la pangarul bisericii Sf. Dumitru. (Acesta se găsește la pangar sau poate fi descărcat de pe site-ul sau pagina noastră de facebook)

Ne-am bucura dacă ați prezenta și cunoșcuților dvs. posibilitatea de a direcționa către biserica noastră. Vă mulțumim!

Serile catehetice - luni de la ora 18

30 martie – Scara Sfântului Ioan Scărarul

Cod de identificare fiscală a entității
nonprofit/unității de cult –

16081893

Denumire unitate nonprofit/unitate de cult
– **Biserica Sf. Dumitru Poștă, paraclis
universitar**

Cont bancar (IBAN) -

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI

ANAF
CERERE
PENTRU DEDUCTIBILITATEA DIVERSEI
DE CHELTUIELI DE LA 2% DIN IMPOZITUL ANUAL, POTRIVIT ART. 57
ALIN. 2 DIN LEGEA NR. 57/2003
Anul **2014** **230**

Formular ANAF pentru deducibilitate la 2% din impozitul anual, potrivit art. 57 alin. 2 din Legea nr. 57/2003. Formularul este destinat entităților care au obținut un cod de identificare fiscală în anul 2014.

**Biserica Sf. Dumitru –
Poștă
Str. Franceză Nr.1 Sector 3,
București
0727 394 631**

**RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.**

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar
Redactor-șef: Teodora Popțean
Tehnoredactare: Emanuel Tudor
Distribuție: Mihaela Iancu

Tipar:

Adresa (punct de lucru):
Strada Corvinilor nr. 5, parter
sector 6, București